

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyantha, In Libros XX. Dispertita

Dominicus

Francofurti, 1613

Ministri

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

plur proponitur, 1. Tim. 3. v. 1. 2. Tit. 1. v. 5. 6. 7. 8. officium & prudentia, in increpandis diuicte aetatis & sexus hominibus, 1. Tim. 5. Ver. 1. 2. 3. probandi sunt prius quam ministrant, 1. Tim. 3. 10.

Ministorum etiam malorum opera dignatur vti Dei bonitas, Matth. 7. 22. Marc. 9. 38. Luc. 9. 49. quos & audiri iubet, Matth. 23. 3. Ministri Verbi dicuntur in Scriptura alios saluare, Actus 1. 21. seruare, 1. Tim. 4. 15. qui sunt ministri salutis per Euangeliu doctrinam. Sic dicuntur peccata remittere, Ioan. 21. 23. quod aliqui solius Dei est, Marc. 2. 7. Minister circumcisiois quo sensu dicatur Christus, Rom. 15. 8. quum eam suo aduentu abrogarit. Contra Ministros Dei murmurans, murmurat contra Deum, Exod. 16. 7. ministerium reconciliationis accepit Paulus Euangelium nuncians, 2. Cor. 5. 18. ministerium Verbi, praedicatione Euangelii, Actor. 20. v. 24. ministeria vana Christianis data, Ephes. 4. 7. &c. ministratioes Spiritus diuicte, 1. Cor. 12. 5.

Ministerium verbi commendatur. Esa. 40. 8. Es. 44. 26. Es. 57. Rom. 10. 15. Ez. ecb. 3. v. 7. 17. Es. 33. 7. Zach. 1. v. 4. 5. Lulach. 2. 7. Ps. 119. 29. Matth. 5. v. 13. 14. Es. 10. 40. Es. 24. 35. Marc. 13. v. 31. Luc. 10. v. 16. Es. 16. 29. 31. Es. 21. 33. Ioan. 17. v. 8. 20. Act. 2. 4. 26. 28. v. 28. 31. Rom. 1. 16. Es. 10. 1. Cor. 1. 18. Es. 2. v. 4. 13. Es. 5. 5. Es. 9. 1. Es. 14. v. 1. 5. 2. Cor. 3. 9. Es. 4. 6. Es. 5. 20. Es. 13. 3. Gal. 4. v. 14. 19. Ephes. 4. 12. 1. Thess. 5. 20. 1. Tim. 4. 16. Tit. 1. 3. Heb. 4. v. 12. Es. 8. v. 10. 11. Es. 13. 22. Iac. 1. v. 8. 21. 22. 1. Pet. 1. 23. Es. 4. 11.

SENTENTIAE BIBLICAE.

Ministerium Dei Honorificum.

In omni virtute dilige eum, qui fecit te, & ministros eius non deselinquas. Eccl. 7.

Milia milium ministrabant ei, Dan. 7.

Tunc reliquit eum diaboli, & angeli accesserunt, & ministrabant ei. Matth. 4.

Si quis mihi ministrat, me sequatur: & ubi sum ego, illic & minister meus erit. Si quis mihi ministrauerit honorificabit eum Pater meus. Ioan. 12.

Sic nos existimet homo, vt ministros Christi, & dispensatores ministeriorum Dei, 1. Cor. 4.

Sed in omnibus exhibeamus nos sicut Dei ministros. 2. Cor. 6.

Ministerium humanum ordinatum.

Ambulans in via immaculata, hic mihi ministrabat. Psal. 100.

Acceptus est regi minister intelligens, in acundiam illius inutilis fulsinebit. Prov. 14.

Qui diligit cordis munditiam, propter gratiam laborum suorum habet amico regem. 22.

Secundum iudicium populi, sic & ministri eius. Eccl.

EXEMPLA BIBLICA.

Ministerii opera in veteri & nouo testamento. Primo. Docere verbum Dei, & administrare Sacramenta. Exempla. Leuitae & Sacerdotes, 2. Paral. 17. 9. Ez. ecb. 4. 4. 23. Petrus & Apostoli concionantur penitentiam & remissionem peccatorum. Act. 2. 38. baptizant credentes, v. 41. percuterunt in fractione panis, v. 46. Paulus summam sui officii recitat, Act. 20. v. 10. 21. Es. 26. v. 19. 20. Secundo. Refutare impia Pseudopropheta & falorum Doctorum dogmata, Exempla. Elias, 1. Reg. 18. v. 21. 22. Ieremias in usu Dei refutat Pseudoprophetarum vaticinia, qui asserbant Deum non punire iudaeos & fame Ierusalem, Jer. 14. v. 1. 2. Es. Hananiam grauitate refutat, 28. v. 15. 16. Ezechiel similiter refutat Pseudoprophetas, & Pseudoprophetissas, Ez. ecb. 13. v. 3. 18. Stephanos Scholasticos Libertinorum Cyrenensium, Cilicum, &c. refutat. Act. 6. 9. Et. Paulus confundit Iudaeos & refutat Graecos, & demonstrat Christum esse Filium Dei, 9. 21. Idem eum Barnaba & alios Antiochie refutat Pseudoprophetas, 13. 2. quod ipsum in Episcopis etiam suis strenue & serio agit. Apolos vehementer reuincit Iudaeos, ostendens per Scripturas, quod Iesus esset Christus, Act. 18. 28. Petrus refutat Pseudodoctores, 1. Pet. 2. v. 1. 12. Es. Es. 3. Es. 4. v. 2. 3. Ioannes refutat Anrichisti doctrina, 2. Ioan. 7. Tertio. Hortari ad conuersionem & penitentiam, Exempla. Prophetae, Jer. 35. 15. Osee 5. 1. Es. 6. 1. Es. 14. 2. Baruch, 1. v. 13. 14. 15. Ioel, 2. 12. Ioannes Baptista, Matth. 3. v. 1. 7.

Vide Clericus, Sacerdos, Episcopus.

Miraculum.

DEFINITIO. ET ETYMOL.

Miraculum. Graece θαύμα, τῶν, τῶν, & θαυμάσιον, ἕν, mirabilis. Graeca vox θαύμα fuit a verbo Hebraeo Tama, miratus est cum stupore, admiratus est, demiratus est, obstupuit. Inde etiam Timotheus, Zach. 12. 4. Admiratio, stupor, admiracla enim adstantes stupent, & nihil aliud possunt quam res mirari quarum causas ignorant.

Est autem miraculum res quae vnde manerit, aut quae confiteri, dignoscere est arduum, &c. Et dicitur, ex prolog. prima libri. 1. al. Max. velle.

Miraculum est, quicquid praeter naturam ysum euenit, & admirationem non trahit. Venit autem miraculum a mirari, autem proprie est, re aliqua tanquam noua obfiteri. Mirari est, cum voluptate & delectatione intueti. Virgil. Olympiace miratus praemia palma. Aliquod mirari est, Virgil. Ille operum iustos, illum admirantur & omnes carum. Hinc admirabile est, admiratione dignum, admirabile ratione plenus.

LOCI BIBLICI.

Miraculis à fide abducens occidendis, Deut. 13. 6. mirari Christi primum, Ioan. 2. 21. miracula Christi non omnia fore, 30. doctrinam sequitur perinde ac tabulas sigilla, Luc. 11. 16. 20. Act. 4. v. 29. 30. Rom. 15. 19. Heb. 2. 4. Miracula temporum futura praedictantur, Esai. 25. v. 6. miracula sunt consummatione. Marc. 16. 17. Pseudoprophetae, Jer. 23. 33. miracula fidem illum comitantur, Marc. 16. 17.

Miraculorum finis legitimus, Matth. 9. v. 8. Es. 31. Marc. 7. 37. Ioan. 6. 14. Es. 11. 45. Es. 12. 11. Act. 5. v. 35. 42. Es. 19. 17. Marc. cumur signa, Heb. 2. 4. Miracula edere etiam impis interducessum, Matth. 7. v. 22. 23. Es. 24. 24. Marc. 13. 22. Apoc. 13. 13. Es. 19. 20. Miracula falsa Antichristi imperio stabiliendo coacta, 24. 24. Marc. 13. 22. 2. Thess. 2. 9.

Miraculorum aliorum variis temporibus à variis edentibus scriptis tam veteris quam noui Testamenti de prompionum tas classes per alphebeti ordine digelito & distributo, & petra fluens. Esai. 17. v. 6. Aquae amarae dulcescentes, Es. 17. 12. redditae, 2. Reg. 2. v. 20. 21. Pallio Eliae diuisa, v. 14. Aquam in conuersa, Ioan. 2. 9. Auricula Malcho restituta, Luc. 22. 20. 21. te percutunt Sodomitae. Gen. 19. v. 11. Syri. 2. Reg. 6. 8. Saul. 9. v. 9. Elymas, 13. v. 11. Caeci illuminantur, Matth. 9. v. 35. Es. 13. 30. Es. 20. 34. Marc. 8. 9. 25. Luc. 7. 2. Ioan. 9. 7. 37. Clandi. Matth. 15. v. 30. Es. 21. 14. Act. 3. v. 7. Es. 14. 10. Curuata inuertuntur, Luc. 13. v. 12. Demones eiciuntur, Matth. 8. v. 16. Es. 37. 22. Es. 15. 8. Es. 17. 8. Marc. 1. v. 26. 14. 39. Es. 31. 1. Es. 7. 20. Es. 16. 9. Luc. 4. v. 35. 41. Es. 6. 18. Es. 8. 2. Es. 9. 42. Es. 11. 14. Es. 13. 2. Act. 18. etiam per malos, Matth. 7. v. 22. Marc. 3. v. 39. Luc. 9. 49. 42. Febres curantur, Matth. 8. v. 16. Marc. 1. v. 31. Luc. 4. 39. Ioan. 4. 4. Act. 28. v. 8. Ficus are sic, Matth. 21. 19. Marc. 11. 13. Hydromorantur, Luc. 14. v. 4. Iordanis fluius diuiditur, Is. 3. 16. 3. Leprosi mundantur: Maria soror Moysi, Num. 12. v. 15. Syrus, 2. Reg. 5. 14. Leprosi, Matth. 8. 1. Marc. 1. v. 42. Luc. 4. 19. Languibus affecti reficiuntur, Matth. 4. v. 23. 24. Es. 37. 36. Es. 19. 2. Marc. 1. 34. Es. 3. v. 10. 56. Luc. 4. v. 40. Es. 6. 18. Es. 7. 21. Es. 10. 15. 8. Act. 5. 16. Manus arida sanatur, Matth. 13. 14. Luc. 6. 10. Mare diuiditur, Exod. 14. 21. Mare vt solidum in Christo, Matth. 14. 25. Marc. 6. 48. Luc. 6. 35. Ioan. 6. 19. Mortui tam reuocantur, 1. Reg. 17. 22. 2. Reg. 4. v. 34. 35. Es. 13. 21. Matth. 27. 52. Marc. 5. v. 41. Luc. 7. 14. Es. 8. v. 45. 55. Ioan. 11. 44. Act. Es. 2. 10. Panes multiplicantur, Matth. 14. v. 19. 20. Es. 37. Marc. 6. 4. Es. 8. v. 6. 7. Luc. 9. 16. Ioan. 6. 31. Paralysici Matth. 8. 3. Es. 9. 6. Marc. 2. 11. Luc. 5. 24. Ioan. 5. 8. Act. 9. 33. innumeri capiuntur, Luc. 5. 6. Ioan. 21. 6. Porci carceri apertur, Act. 5. 15. 12. 10. Es. 16. 26. Profluuium lustratur, Matth. 9. 20. Marc. Luc. 8. 48. Sardi audiunt, Marc. 7. 32. Stater reperitur, Matth. 17. 27.

Miracula per se fieri orant Apostoli, Act. 4. 16. miracula glorificatur Pater, Matth. 15. 31. Miraculis mentientes se, Matth. 24. 24. Miraculis nostram fidem tentat Deus, Deut. 32. 4. Miraculis potuit cognosci Christus, Ioan. 10. 35. miraculis probat Christus à Deo esse missus, Act. 22. 2.

PATIVM SENTENTIAE.

Quicquid mirabile fit in hoc mundo, profecto minus est totus hic mundus: id est, caelum & terra, & omnia quae sunt quae certe Deus fecit: nam & omni miraculo, quod fit per hominum manus miraculum est homo. Quamvis igitur miracula videntur naturarum videnti assiduitate vilescunt, tamen ea quum intuemur, inusitatissimis raritate maiora sunt. Aug. in de Gen. Miracula leguntur in populis, vt credantur, nec in populis nisi credita leguntur. Haec autem vbi que sunt, vix tate ipsa sciuntur, vel à quocunque commanentium in hoc plerumque sunt ignorantibus caeteris maxime si magna sit & quando alibi alius que narratur, tanta ea commendat, vt sine difficultate vel dubitatione credantur. 22. de civ. Dei. Aliter magi faciunt miracula, alteri boni Christiani, alteri Magi per priuatos contractus cum demonibus: Boni Christiani per publicam iustitiam: mali Christiani per signa publicae 133. 9. Ideo non omnibus sanctis ista miracula attribuuntur.